

Innst. O. nr. 22.

(1998-99)

Innstilling fra næringskomiteen om lov om endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. og i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.

Ot.prp. nr. 16 (1998-99).

Til Odelstinget.

1. SAMMENDRAG

1.1 Bakgrunn

Proposisjonen inneholder utkast til endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. (næringsmiddeloven) som forvaltes av Sosial- og helsedepartementet og lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. (fiskekvalitetskontrolloven) som forvaltes av Fiskeridepartementet. Endringene skyldes flere forhold:

- den forestående utvidelsen av EØS-avtalen vedlegg I,
- etablering av hjemmel i næringsmiddeloven for å oppfylle eksisterende EØS-forpliktelser,
- oppfølging av vedtak fattet av Storinget i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 40 (1996-97) Matvarekvalitet og forbrukertrygghet,
- oppretting av redaksjonelle feil i næringsmiddeloven og fiskekvalitetskontrolloven.

Revisjon av EØS-avtalen vedlegg I vil bl. annet innebære at viktige direktiver inkluderes i EØS-avtalen. Dette gjelder bl.a. rådsdirektiv 89/662/EØF om veterinærkontroll ved handel innenfor Fellesskapet og rådsdirektiv 90/675/EØF om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollen av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestater.

Dette medfører i praksis at EU flytter sin yttergrense for importkontroll med levende dyr og animalske produkter til Norge, og Norge blir en del av EUs indre marked. Norge og EU opphever gjensidig den veterinære kontrollen ved grensepassering og erstatter denne med andre former for kontroll. Det blir et felles regelverk for kontroll med tredjeland (land utenfor EØS).

Begge kontrolldirektivene åpner for prinsippet om at den enkelte importør/avsender selv i stor utstrekning skal dekke de konkrete kostnadene ved un-

dersøkelse og tilsyn, smnt kostnader ved eventuell destruksjon.

1.2 Lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler

I lov av 19 mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. er det foreslått endringer i § 1 nytt åttende ledd - om varslingsplikt, som følge av den utvidede EØS-avtalens vedlegg I sitt krav om at virksomhetene pålegges en plikt til å varsle tilsynsmyndighetene dersom de oppdager at varer de har fått tilsendt ikke er i overensstemmelse med gjeldende krav. I § 5 nytt annet ledd - aktivt samarbeid, er det foreslått endringer som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I sitt krav om at virksomhetene har en plikt til aktivt samarbeid med tilsynsmyndighetene under inspeksjon. I § 6, endring i første ledd - destruering, er det foreslått endringer som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I sitt krav til hjemmel til å pålegg destruering, eller for tilsynsmyndigheten selv til å iverksette destruering dersom det er nødvendig. I § 7 nytt fjerde ledd - dekning av kostnader, er det foreslått endringer som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I der det innføres hjemmel til å pålegge virksomheter til å betale for de faktiske utgiftene ved destruering eller stenging som myndighetene gjør eller pålegger i medhold av loven. Dette følger altså av endringene i § 6. I § 7 nytt femte ledd - ekstraordinære tiltak, er det foreslått endringer som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I som gir hjemmel i næringsmiddeloven til å pålegge virksomheter å dekke utgifter i tilknytning til ekstraordinære tiltak som kan iverksettes dersom det gjentatte ganger oppdages uregelmessigheter fra en bedrifts side ved kontroll på bestemmelsessted eller under transport. Som følge av endringene i § 7 tredje og fjerde ledd er det også foreslått et nytt sjette ledd der det gis hjemmel for å kunne tvangsinndrive

de kostander som kan følge av tredje og fjerde ledd. Videre foreslås det at §10 - om varer i transitt oppheves. Dette som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I der det går fram at i henhold til det nye importregimet er slik at alle varepartier i utgangspunktet skal kontrolleres ved grensekontrollstasjonen i det første landet det kommer til innen EØS og godkjennes der for innpass til hele EØS-markedet. Varepartier kan etter dette ikke kjøres gjennom Norge i form av transitt. Det foreslås en ny § 10 - dataregistrering. Det må innføres et nytt kontrollregime som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I. Dette skal blant annet bygge på dataregistrering av virksomheter som importerer. Det er også behov for å lagre informasjon på data. Den nye § 10 i næringsmiddeloven gir et hjemmelsgrunnlag for å opprette registre.

1.3 Lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitets- kontroll med fisk og fiskevarer o.a.

§ 2 nr. 8 gir hjemmel til å fastsette en plikt for mottakervirksomheten til å varsle tilsynsmyndigheten dersom det foreligger avvik fra de harmoniserte bestemmelse.

§ 2 nr. 9 gir hjemmel til å fastsette forskrifter om generelle importforbud fra tredjeland såvel som import på nærmere betingelser. Importrestriksjoner og -forbud har tidligere måtte fastsettes med hjemmel i næringsmiddeloven.

§ 4, nytt annet ledd, gir hjemmel til opprette dataregister for å kunne føre den kontroll som er nødvendig etter lovens formål.

I § 9 etableres hjemmel som gir mulighet for å gjennomføre prinsippet om at den enkelte virksomhet i stor utstrekning skal dekke de konkrete kostnadene ved undersøkelse og tilsyn samt andre typer av tiltak. Forslaget innebærer at hjemmelen utvides til også å omfatte dekning av de konkrete kostnader ved kontroll etter loven.

Fiskekontrolloven § 11 gis et nytt første ledd hvor det etableres hjemmel til fysisk å stenge et anlegg og et nytt andre ledd hvor det etableres hjemmel til å ilegge tvangsmulkt. Departementets intensjon er at de nevnte virkemidler skal brukes med varsomhet.

1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser som følge av utvidelse av EØS-avtalen vedlegg I, vil det bli redegjort for i forbindelse med stortingsproposisjonen (St.prp. nr. 6 (1998-99)).

For de øvrige endringene kan forslaget ha økonomiske konsekvenser for næringen i og med at det foreslås innført en mulighet til å innføre gebyrordninger og at det gis mulighet for at importør/avsender ved særlige ytelser skal dekke kostnader ved undersøkelser og tilsyn.

2. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mimmi Bæivi, Bjarne Håkon Hanssen, Kjell Opseth, Torstein Rudihagen, Oddbjørg Ausdal Starrfelt og Rita Tveiten, fra Fremskrittspartiet, Øystein Hedstrøm og Terje Knudsen, fra Kristelig Folkeparti, Modulf Aukan og Kurt-Arne Langeland, fra Høyre, Ansgar Gabrielsen og Ivar Kristiansen, fra Senterpartiet, lederen Odd Roger Enoksen, og fra Venstre, Leif Helge Kongshaug, har merket seg at det er flere grunner til at det nå legges fram forslag til endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. og lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. Endringene begrunnes både med den eventuelle utvidelsen av EØS-avtalens vedlegg I, en oppfølging av eksisterende EØS-forpliktelser, oppfølging av vedtak fattet av Stortinget i tilknytning til St.meld. nr. 40 (1996-97) og behovet for oppretting av redaksjonelle feil.

2.1 Lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler

Komiteen har merket seg de endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. som er knyttet opp til St.prp. nr. 6 (1998-99) om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 69/98 om endring av EØS-avtalens vedlegg I. St.prp. nr. 6 (1998-99) er som kjent enda ikke behandlet av Stortinget. Komiteen viser til at det på Stortinget er flere syn hva angår spørsmålet om Norge skal godkjenne de foreslåtte endringer i EØS-avtalens vedlegg I. Komiteen tar derfor det klare forbehold i sin behandling av de forannevnte endringsforslagene at departementet må legge fram en ny odelstingsproposisjon om lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. dersom Stortinget ved behandlingen av St.prp. nr. 6 (1998-99) ikke skulle godkjenne endringene i EØS-avtalens vedlegg I. Komiteen vil ikke utelukke at flere av endringsforslagene likevel bør gjennomføres, men ønsker å vurdere dette på nytt dersom en slik situasjon oppstår.

Komiteen mener videre at dersom Stortinget godkjenner endringene i EØS-avtalens vedlegg I så synes de foreslåtte endringene i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. fornuftige og nødvendige. Komiteen har med det nevnte forbehold ikke andre merknader til de omtalte paragrafer.

Komiteen har videre merket seg at departementet også foreslår en rekke endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. som

ikke er begrunnet med endringer i EØS-avtalens vedlegg I. Dette gjelder endring i § 1 tredje ledd, om forbud mot uønsket markedsføring, reklame, § 1 nytt femte ledd, om godkjenning av produkter og § 1 nytt sjette ledd, om regulering av produksjon av visse typer næringsmidler. Videre § 1 nytt syvende ledd, om krav til personalets helse og hygiene, § 4 første, femte, niende og tiende ledd, om retting av redaksjonelle feil, § 5 opphevelse av tredje ledd, om taushetsplikt og § 5 nytt tredje ledd, om tilsynsmyndighet. Videre § 6 tredje ledd om vedtaksmyndighet, flyttes til § 4 tiende ledd, § 6 nytt tredje ledd, om fysisk stenging, §§ 6 og 6a, om tilsyns- og vedtaksmyndighet. Videre retting av redaksjonelle feil - endringer i § 7 første ledd, og § 7 annet ledd, om gebyrer m.v.

Komiteen har merket seg at departementet gjennom disse endringene har fulgt opp vedtak fattet av Stortinget i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 40 (1996-97) om matvarekvalitet og forbrukertrygghet. Videre har departementet gjennom disse endringsforslagene oppfylt eksisterende EØS-forpliktelser. I tillegg kommer altså endringer av redaksjonell karakter. Komiteen er tilfreds med at departementet på denne måten følger opp det viktige arbeidet med matvarekvalitet og forbrukertrygghet. Komiteen har ingen merknader til de foreslåtte lovendringene.

2.2 Lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.

Når det gjelder de foreslåtte endringene i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. har komiteen merket seg at de i all hovedsak er knyttet til nødvendige endringer som følge av en eventuell endring i EØS-avtalens vedlegg I. De foreslåtte endringene har mange paralleller med endringsforslagene i næringsmiddeloven.

Komiteen viser til at § 2 nr. 5, oppheving av importforbud, er foreslått med bakgrunn i § 2 nytt nr. 9, hjemmel for importforbud, der en som følge av den utvidede EØS-avtalen vedlegg I etablerer hjemmel for importforbud som dekker mer enn bare de konkrete helsemessige begrunnede importforbudene. Videre at § 2 får et nytt nr. 8 med hjemmel for varslingsplikt, tilsvarende endringen i næringsmiddelovens § 1, åttende ledd. I § 4 nytt andre ledd, får hjemmel for varslingsplikt, tilsvarende endringene i næringsmiddeloven, ny § 10. Videre § 9, hjemmel for betaling av kostnader, tilsvarende endringene i næringsmiddeloven § 7 nytt fjerde og femte ledd.

Komiteen viser til sine merknader foran knyttet til næringsmiddeloven hva angår lovendringer som følge av forslaget til ny EØS-avtale vedlegg I. Når komiteen heller ikke har merknader til de foreslåtte endringene i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. bygger dette

på samme forbehold som gitt foran. Altså at komiteen tar forbehold om hvorvidt behandlingen av St.prp. nr. 6 (1998-99) gir det resultat at Norge godkjenner endringene i EØS-avtalens vedlegg I. Dersom så ikke skjer ber komiteen om at departementet legger fram en ny odelstingsproposisjon om lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., der en vurderer hvorvidt de foreslåtte endringene likevel skal gjennomføres.

Komiteen slutter seg også til de endringer som er foreslått i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., § 4 tredje ledd og § 11 nytt første og andre ledd. Disse endringsforslagene har etter komiteens mening ikke noe med utvidelsen av EØS-avtalens vedlegg I å gjøre.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om endringer i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. og i lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.

I.

I lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

(1) Med næringsmidler menes enhver mat- eller drikkevare, også drikkevann, og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, unnatt legemidler.

(2) Produksjon, lagring, transport, frambud og import av næringsmidler skal være underkastet forskrifter og tilsyn etter Kongens nærmere bestemmelse.

(3) Forskriftene kan ta sikte på:

- å forebygge tilvirkning og frambud av helseskadelige næringsmidler,
- å sikre renslighet og forhold som er tilfredsstillende i hygienisk henseende,
- å angi hvorledes varene skal være tilvirket, hva de må inneholde, og hvilke krav de skal tilfredsstillende, for at de kan utbys til salg,
- å forebygge uriktige forestillinger om varenes opprinnelse, beskaffenhet, art, mengde, sammensetning eller andre forhold som har betydning for forbrukerne, herunder forby helsemessig uønsket markedsføring av bestemte typer næringsmidler.

(4) Næringsmiddelvirksomheter skal godkjennes etter nærmere forskrifter fastsatt av Kongen. Nærings-

middelvirksomhet som drives uten slik godkjenning, kan påbys stengt.

(5) I den utstrekning det anses påkrevet, kan Kongen i forskrift kreve godkjenning av bestemte typer næringsmidler.

(6) Kongen kan i forskrift regulere nærmere, og herunder forby, produksjon, import og frambud av næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som inneholder gener fra genmodifiserte organismer der genene koder for antibiotikaresistens, samt næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som er behandlet med stråling.

(7) I den utstrekning det anses påkrevet, kan Kongen i forskrift pålegge næringsmiddelvirksomheten å føre de bøker m v som anses nødvendige for tilsynet, stille krav til kontroll med personalets helse og hygiene, samt stille krav om hygiesertifikater eller lignende ved transport av næringsmidler.

(8) For å sikre at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov overholdes, kan Kongen utferdige forskrifter om internkontroll og internkontrollsystem, og om plikt til å underrette til tilsynsmyndighetene ved brudd på bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov.

§ 4 skal lyde:

(1) Den kommunale eller interkommunale næringsmiddelkontrollen fører tilsyn med at bestemmelser gitt i medhold av denne lov overholdes. For så vidt gjelder ansvaret for importkontroll og tilsyn med næringsmiddelvirksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter føres tilsynet av departementet.

(2) Kongen kan overdra tilsynet til andre.

(3) Politi og tollvesen skal være behjelpelige med å føre tilsyn med overholdelsen av bestemmelsene.

(4) Når ikke annet er bestemt fatter kommunestyret vedtak etter bestemmelser gitt i medhold av denne lov.

(5) Kommunestyret kan delegeres sin myndighet etter reglene i kommuneloven. Videre kan det delegeres myndighet til interkommunal næringsmiddelkontroll.

(6) Når det gjelder importkontroll og tilsyn med næringsmiddelvirksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter fatter departementet vedtak eller bestemmelser gitt i medhold av denne lov.

(7) Kongen kan bestemme at den kommunale eller interkommunale næringsmiddelkontrollen eller andre offentlige kontrollorganer fatter vedtak etter ovennevnte bestemmelser.

(8) Når det gjelder forhold som angår hele eller deler av landet, kan departementet fatte vedtak som nevnt ovenfor.

(9) Tilsyns- og vedtakskompetanse som er tillagt departementet etter første og sjette ledd, kan delegeres

til den kommunale eller interkommunale næringsmiddelkontrollen.

(10) Når det er nødvendig å gripe rakst inn, kan tilsynsmyndigheten treffe vedtak etter § 6.

(11) Klageinstans for vedtak fattet av den kommunale eller interkommunale næringsmiddelkontroll er kommunestyret, med mindre kommunestyret har bestemt at særskilt klagenemnd skal være klageinstans. Vedtak truffet i henhold til delegert kompetanse etter niende ledd kan likevel påklages til departementet.

(12) Klageinstans for vedtak fattet av annet kontrollorgan er Kongen.

(13) Klageinstans for vedtak i kommunestyret eller særskilt klagenemnd er fylkesmannen.

§ 5 skal lyde:

(1) Tilsynsmyndighetene har adgang overalt, hvor de i §§ 1 og 2 omhandlede varer produseres eller frambyes, oppbevares eller sendes, og kan kreve seg forelagt de i § 1 nevnte bøker m.v.

(2) Virksomheten skal legge forholdene til rette for gjennomføring av tilsyn og kontroll. På anmodning fra tilsynsmyndigheten skal virksomheten gi alle opplysninger som har betydning for tilsynet, samt yte bistand ved tilsyn og prøveuttak.

(3) Tilsynsmyndighetene har rett til å utta prøver, og disse kan forlanges avgitt uten vederlag, når der er grunn til å anse varen for helseskadelig.

(4) De må ikke selv eller gjennom noget næringsforetagende, hvis ledelse helt eller delvis er dem betrodd, stå i konkurranse- eller avhengighetsforhold til den bedrift de skal føre tilsyn med, og må heller ikke drive forretninger med den. En tilsynshavende må heller ikke være styremedlem i eller på annen måte ta del i ledelsen av nogen sådan bedrift eller innta nogen stilling som setter ham i avhengighetsforhold til nogen som har med ledelsen av bedriften å gjøre.

(5) Kongen kan gi nærmere bestemmelser for tilsynsmyndighetene og nærmere regler om uttagelse, undersøkelse og bedømmelse av prøver. Herunder kan Kongen bestemme at utenlandske inspektører kan delta i inspeksjoner mv som ledd i internasjonalt samarbeid som Norge er tilsluttet. Som ledd i slikt samarbeid kan tilsynsorganet gi taushetsbelagte opplysninger til utenlandske myndigheter som er underlagt taushetspliktreger tilsvarende norske myndigheter.

§ 6 skal lyde:

(1) Varer som anses som helseskadelige, kan forbys frambygd, beslaglegges eller destrueres.

(2) Virksomhet som drives på en måte som kan medføre helseskade, kan påbys å stenge hele eller deler av virksomheten.

(3) Ved overhengende fare for helseskade kan det foretas fysisk stengning av hele eller deler av virk-

somheten inntil forholdene er rettet. Stengning kan om nødvendig gjennomføres med bistand fra politiet.

(4) Klage virker ikke oppsettende for omsetningsforbud, beslag eller stengning.

§ 6a skal lyde:

Bedrift eller innehaver av bedrift som oversitter frist for oppfyllelse av pålegg etter bestemmelser gitt i medhold av denne lov, kan ilegges tvangsmulkt i form av engangsmulkt eller løpende dagmulkt. Tvangsmulktens størrelse fastsettes under hensyn til hvor viktig det er at pålegget blir gjennomført og hvilke kostnader det antas å medføre. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om fastsettelse og beregning av tvangsmulkt.

§ 7 skal lyde:

(1) Utgifter ved det tilsyn mv som føres i medhold av denne lov, utredes av kommunen. Dette gjelder ikke utgifter til importkontroll og tilsyn med næringsmiddelvirksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter.

(2) Kongen kan også pålegge ervervsdrivende å betale for særskilte ytelser, herunder blant annet godkjenning av virksomheter og produkter samt attester innenfor lovens område.

(3) Utgifter ved å ta ut, sende og undersøke prøver pålegges vedkommende næringsdrivende eller foretagende, dersom det foreligger overtredelse av lovens bestemmelser.

(4) Tilsynsmyndighetene kan pålegge den som er ansvarlig for virksomheten å dekke faktiske kostnader ved stengning, destruksjon mv, jf § 6.

(5) Tilsynsmyndigheten kan pålegge den som er ansvarlig for en virksomhet, som gjentatte ganger unnlater å etterkomme pålegg slik at tiltak må iverksettes, å dekke alle faktiske kostnader forbundet med slike tiltak.

(6) Krav tilsynsmyndighetene har etter tredje eller fjerde ledd, er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 9 skal lyde:

(1) Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller pålegg i denne lov eller av forskrifter gitt i medhold av denne lov straffes innehaver av virksomhet, arbeidsgiver eller den som i arbeidsgivers sted leder virksomheten samt arbeidstager med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler.

(2) Medvirkning straffes på samme måte.

§ 10 skal lyde:

(1) For å sikre at bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven overholdes, kan tilsynsmyndigheten opprette dataregistre for opplysninger som an-

ses som nødvendige om virksomheter det fører tilsyn med.

(2) For å sikre at bestemmelser i denne loven overholdes, kan tilsynsmyndigheten innhente informasjon til registre som nevnt i første ledd, herunder fra eksisterende dataregistre.

(3) Kongen kan fastsette nærmere regler for slike registre, herunder om krav til konfidensialitet og utlevering av opplysninger.

II.

I lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

For å sikre at fisk og fiskevarer som skal omsetjast her i landet eller førast ut, vert handsama best mogleg og fyller dei krav ein bør sette til kvalitetsvarer kan Kongen gje føresegner om:

1. Handsaming, tilverking, oppbevaring, lagring og transport av fisk og fiskevarer, under dette innreining og utstyr av
 - a) fiskefarty og andre transportmiddel som vert nytta til fangst og transport av fisk og fiskevarer, og
 - b) husrom og anlegg som vert nytta til tilverking, oppbevaring, lagring og omsetning av fisk og fiskevarer.
2. Forbod mot å nytte visse slag eller storleikar av fisk, eller produkt av slik fisk i det heile, eller i visse tidbolkar eller frå visse fangstfelt.
3. Regulering av omsetninga av fisk og fiskevarer til tilverkar for å hindre at kvaliteten vert ringare ved for sein tilverking.
4. Krav til kvalitet og kvalitetsgradering, til sortement, varenemning, pakking, merking og vektinnhald.
5. Gransking av fisk og fiskevarer, under dette om forbod mot omsetning og utførsle av fisk og fiskevarer som ikkje er granska eller har fått emballasjen merkt på føreskreven måte. Med utførsle er her òg meint levering beinveges frå fangstfeltet til hamn i utlandet.
6. Krav til faglege kvalifikasjonar hos den tekniske leiaren av fisketilverksingsanlegg.
7. Internkontroll og internkontrollsystem for å sikre at føresegner gjevne i eller i medhald av denne lova blir følgde.
8. Plikt til å underrette til kontrollorgan om avvik frå loven eller føresegner gjevne med heimel i den.
9. Forbod mot innførsle av fisk og fiskevarer, under dette om innførsle på nærare vilkår.

§ 4 skal lyde:

Kongen kan ta avgjerd om at den som har til næring å drive pakking, tilverking, lagring, oppbevaring, transport, innførsle, omsetning eller utførsle av fisk og fiskevarer, eller tilverking eller omsetning av emballasje for slike varer, skal melde verksemda si til offentleg tenestemakt etter nærare reglar som vedkomande departement gjev.

Kontrollorganet kan rette opp dataregister for opplysningar som synest naudsynte for å sikre at loven eller føresegner gjevne med heimel i den, vert overhalde. Kontrollorganet kan innhente opplysningar som nemnd i første punktum frå eksisterande dataregister. Kongen kan gje nærare føresegner om dataregistra, under dette om tiltak for å sikre at opplysningane blir handsama konfidensielt.

Kongen kan ta avgjerd om at verksemd som nemnt i første leden berre kan drivast av den som er godkjend til det etter reglar som Kongen gjev. Slik godkjenning skal ikkje nektast dersom søkjaren prøvar at verksemda hans fyller krava etter føresegner gjevne med heimel i § 2, nr. 1, nr. 6 og nr. 7. Gjeven godkjenning kan dragast inn att dersom verksemda ikkje lenger fyller krava. Vedtak om å nekte godkjenning eller om å draga inn att gjeven godkjenning skal grunnjevast og grunnane skal gjerast kjent for parten samstundes med at han får melding om vedtaket.

§ 9 skal lyde:

Til å greie utgiftene til kontroll etter denne loven kan Kongen gje føresegner om at den som driv næring som nemnt i § 4 første leden skal betale ei avgift eller kostnadene for kontroll i det einskilde tilfelle. Kongen

kan også gje føresegner om betaling for særlege ytningar og ekspedisjonar, under dette for ekstraordinære tiltak. Kongen kan gje nærare føresegner om innkrevinga, såleis og om tilleggsavgift ved for sein betaling. Avgifta og krav om betaling er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 11 skal lyde:

Om det i verksemda kjem opp tilhøve som fører med seg eller kan føre med seg fare for helseskade, kan heile eller delar av verksemda stengjast inntil tilhøva er retta. Stenging kan om naudsynt gjennomførast med hjelp frå politiet.

Dersom eit pålegg ikkje vert innfridd innan fastsett frist i loven eller føresegner gjevne med heimel i den, kan verksemda eller eigaren av verksemda ileggast tvangsmulkt som dagsmulkt eller eingongsmulkt. Ved fastsetting av storleiken av tvangsmulka skal det takast omsyn til kor viktig det er at pålegget blir gjennomført, og kva ein må rekne med det vil koste. Tvangsmulka er tvangsgrunnlag for utlegg.

Den som med vilje eller i aktløyse bryt denne loven, eller føresegner gjeve med heimel i den, vert straffa med bøter. Det same gjeld medverking og freistnad.

I føresegnene som vert gjevne med heimel i loven kan det fastsetjast at brot på dei ikkje fører med seg straff.

III.

Lovendingene trer i kraft 1. januar 1999.

Oslo, i næringskomiteen, den 8. desember 1998.

Odd Roger Enoksen,

leder.

Bjarne Håkon Hanssen,

ordfører.

Kjell Opseth,

sekretær.